

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010153
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620010153.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. Q., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. Q. proti rozsudku Okresného súdu v Topoľčanoch zo dňa 14.09.2020 sp.zn. 1T/32/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.03.2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, písmeno f/ odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v časti výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenej právnickej osobe F.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný :

A. Q. narodený XX.XX.XXXX v Q.,
trvale bytom Q., A. Y.
XXXX/XX, na slobode,

o d s u d z u j e :

Podľa § 158 odsek 1 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j/, písmeno k/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona na peňažný trest 1.000,- (jedentisíc) eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona s a u s t a n o v u j e pre prípad, že by výkon tohto peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s a u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku s a u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej právnickej osobe F. zdravotnej povinnosti a.s. so sídlom U. cesta 2, XXX XX Q. - mestská časť U., I.: XX XXX XXX v sume XXX,XX eur (sedemstoosemdesiatjeden eur a jedenásť centov).

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. Q. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: dňa XX.XX.XXXX približne o XX:XX hodine medzi obcami U. - M., okres A., v smere na obec M., po ceste I./XXXX v pravom jazdnom pruhu ako vodič viedol motorové vozidlo továrenskej značky F. XC XX, EČ BL XXX FX, pričom sa dostatočne nevenoval situácii v cestnej premávke, neprispôsobil jej spôsob jazdy a pri predchádzaní chodcov idúcich v jeho jazdnom pruhu v smere na obec M. nedodržiaval dostatočný bočný odstup, v dôsledku čoho pravým spätným zrkadlom vozidla narazil do chodca - maloletého A.B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý pri dopravnej nehode utrpel zranenie zlomeninu dolného konca ľavej ramennej kosti v oblasti nad rozšírenou časťou tzv. epikondyli-suprakondylickú zlomeninu, pričom došlo aj k posunu kostných úlomkov, ktoré si vyžiadalo liečenie od XX.XX.XXXX do cca XX.XX.XXXX, obžalovaný Q. uvedeným konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a) § 4 ods.1 písm. c), 15 ods.3, 5 písm. c) zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za to mu bol podľa § 158 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a nezistených priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, ktorý mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienene odložený a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 1 rok a podľa § 60 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému F. zdravotná poisťovňa a.s. so sídlom U. cesta 2, Q. - mestská časť U., I. XXXXXXXX v sume X.XXX,XX € a poškodenému V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX v sume X.XXX,XX €. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku bol poškodený V. Q. odkázaný so zvyškom nároku náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom obhajcu odôvodnil tým, že odvolanie smeruje proti výroku o treste, pretože trest je neprimerane prísny. Namietal nepriznanie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno k/, m/ Trestného zákona. Vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona poukázal na to, že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov, keď poisťovní nahlásil poistnú udalosť, a došlo aj k poistnému plneniu pre F.. Okrem toho poškodenému poskytol pomoc v podobe zabezpečenia jeho odvozu do nemocnice v A. a následne do Q., kde tiež odviezol jeho rodičov, a po tom, čo sa poškodený maloletý podrobil operačnému zákroku, zabezpečil ich odvoz do miesta bydliska. Vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno m/ Trestného zákona poukázal na to, že dokazovaním bolo preukázané, že poškodený a jeho otec odmietli kontaktovať orgány činné v trestnom konaní, ale obvinený na tomto kontaktovaní trval a vykonal ho v prítomnosti poškodeného a jeho otca priamo na policajnej stanici. Nepriznaním aj týchto dvoch poľahčujúcich okolností, uložil súd obžalovanému neprimeraný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 2 roky. V súvislosti s tým poukázal na to, že v znaleckom posudku bola vyhodnotená technika pohybu poškodeného po vozovke mimo uzavretú obec ako nesprávna. Uvedené zjavne konštatuje spoluvinu poškodeného, čo mal jednoznačne súd zohľadniť pri vymeriavaní trestu. V ďalšom argumentoval tým, že obžalovaný má niekoľko rokov vážne chorú manželku, ktorú musí voziť na lekárske vyšetrenia, taktiež na jeho pomoc sú čiastočne odkázaní rodinní príslušníci vo vysokom veku. Je tiež konateľom spoločnosti, ktorá je zameraná na predaj cukrárenských výrobkov. K odvozu manželky a k uvedenej činnosti potrebuje nevyhnutne mať k dispozícii osobné motorové vozidlo, teda udelením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá by došlo najmä k ujme manželky obžalovaného a značne by sa znížila životná úroveň z dôvodu výpadku príjmov obžalovaného z podnikateľskej činnosti. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby krajský súd vo veci rozhodol sám a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmienene odložením so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a uložil peňažný trest vo výmere 1.000 €, a poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces vzhľadom na už uhradenú časť spôsobenej škody a vzhľadom na škody, ktoré ešte len budú vyčíslené po absolvovaní liečby poškodeného.

Verejné zasadnutie krajského súdu bolo vykonané postupom podľa § 293 odsek 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, ktorý bol o verejnom zasadnutí riadne a včas upovedomený, na ktoré sa nedostavil a písomným podaním zo dňa 04.03.2021 požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Obhajcovia obžalovaného Mgr. Matúš Beresecký a splnomocnený obhajca za JUDr. Ivana Syrového, Mgr. Vladimír Danilák, na verejnom zasadnutí upresnili dôvody odvolania s tým, že tieto nesmerujú proti výroku o vine, ani proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, ale smerujú len proti výroku o treste a výroku o náhrade škody, pričom obaja zotrvali na písomnom odvolaní obžalovaného a navrhli, aby krajský súd vo veci rozhodol sám a to v zmysle písomného petitu odvolania.

Zástupca krajského prokurátora a splnomocnenec poškodeného navrhli zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Krajský súd, ako odvolací, na základ riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a to aj v rozsahu zistenia prípadných chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného zákona.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, a preto bol potrebné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a čiastočne aj vo výroku o škode podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, písmeno f/ odsek 2 Trestného poriadku zrušiť z dôvodu, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a súčasne napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, keďže proti tomuto výroku obžalovaný odvolanie nepodal a ani proti nemu nebolo možné podať odvolanie, pretože súd prvého stupňa podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý mu bol v obžalobe kladený za vinu. Poukazujúc na vyššie uvedené, nadriadený súd preskúmal iba výrok o treste a výrok o škode napadnutého rozhodnutia.

Obžalovaný podal odvolanie voči výroku treste, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu a proti výroku o náhrade škody, keď namietal že uložený trest je neprimerane prísny, a časť nároku na náhradu škody bola Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. už uhradená.

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu prihliadol v zmysle § 34 odsek 1 a odsek 4 Trestného zákona na poľahčujúce okolnosti, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, k trestnej činnosti sa priznal a úprimne oľutoval, a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Trestného zákona.

Zhodne ako súd prvého stupňa, i nadriadený súd zistil poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanovení § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona. Súčasne zistil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona. Podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Pre použitie tejto poľahčujúcej okolnosti je základným predpokladom náhrada škody alebo odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Pri odstránení škodlivých následkov trestného činu zákon nevyžaduje, aby páchatel tieto následky úplne odstránil a aby to urobil osobne, ale stačí, ak k tomu svojim aktívnym zásahom prispel. Odvolací súd konštatuje, že je potrebné prihliadnuť na

túto poľahčujúcu okolnosť (príčinenie sa obžalovaného o odstránenie škodlivých následkov), keďže obžalovaný nielen zahlásil poistnú udalosť v príslušnej poisťovni, aby táto mohla vykonať poisťné plnenia vo vzťahu k poškodeným ale z vlastnej iniciatívy ponúkol pomoc poškodenému na mieste dopravnej nehody a následne aj jeho rodičom, keď týchto odviezol najprv do miestnej nemocnice, kde po zistení nevyhnutnej potreby prevozu maloletého poškodeného na operačný zákrok do nemocnice v Q., ich odviezol aj do tejto nemocnice a následne zabezpečil odvoz rodičov poškodeného do miesta ich bydliska.

Z príťažujúcich okolností krajský súd rovnako ako súd prvého stupňa nezistil žiadne v zmysle ustanovenia § 37 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené pochybenie súdu prvého stupňa, ktorý neprihliadol na všetky potrebné okolnosti dôležité pre rozhodnutie, čím súčasne došlo k porušeniu Trestného zákona, zrušil krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v časti aj vo výroku o náhrade škody podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, písmeno f/ Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uložil primeraný trest.

Z odpisu registra trestov krajský súd zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a z evidenčnej karty vodiča je zrejmé, že sa dopustil jedného priestupku na úseku cestnej premávky dňa 05.01.2018, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20 €.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, príťažujúce okolnosti ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd prihliadol pri preskúmaní napadnutého výroku o treste aj na ustanovenie § 34 odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

S poukazom najmä na uvedené ustanovenie Trestného zákona a osobné pomery obžalovaného, zohľadniac okolnosti spáchaného skutku a skutočnosť, že sa jedná o nedbanlivostný trestný čin a okrem porušenia povinnosti o dodržaní dostatočného bočného odstupu pri predchádzaní chodca obžalovaným, došlo aj k porušeniu povinnosti samotného poškodeného ako chodca, ktorý s ďalším chodcom sa pohybovali po vozovke popri sebe po pravej strane v rozpore s technickým výkladom príslušných ustanovení Zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Z.z., odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému súdom prvého stupňa je neprimeraný, v dôsledku čoho zrušil výrok o treste podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku.

Takto uložil obžalovanému s použitím § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na vyššie uvedené poľahčujúce okolnosti a nezistiac príťažujúcu okolnosť (pomer 4:0), peňažný trest vo výške 1.000 €, ktorý považoval za dostatočný z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie. Súčasne krajský súd považuje výmeru tohto trestu za adekvátnu k jeho majetkovým pomerom, kde zohľadnil, že sa jedná o podnikateľa, ktorý nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. Preto peňažný trest v uvedenej výške považuje krajský súd za dostatočný, primeraný a súčasne je toho názoru, že je vo finančných možnostiach obžalovaného ho zaplatiť. Zároveň podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona rozhodol tak, že zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť obžalovaným úmyselne zmarený, odvolací súd podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac.

Prvostupňovým súdom uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmer 2 roky súd zrušil z dôvodu jeho neprimeranosti. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že obžalovaný si dostatočne uvedomil protiprávnosť svojho konania, preukázal kritický postoj k prejednávanému skutku a zohľadnil aj skutočnosť, že sa stará o zdravotne postihnutú manželku. Súčasne zohľadnil aj skutočnosť, že sa jedná o nedbanlivostný trestný čin a prihliadol aj na evidenčnú

kartu vodiča obžalovaného, podľa ktorej mu bolo udelené vodičské oprávnenie v roku 1982 a jedná sa o jeho prvú dopravnú nehodu, pričom má uloženú iba jednu blokovú pokutu za porušenie pravidiel cestnej premávky, avšak naposledy dňa 05.10.2018. Rovnako prihladol aj na to, že obžalovanému nebolo od spáchania prejednávaneho skutku, t.j. od 18.10.2019, až doposiaľ odňaté vodičské oprávnenie a napriek tomu, že vedie motorové vozidlo od tejto doby, nedopustil sa žiadneho priestupku na úseku cestnej premávky, ani nespôsobil ďalšiu dopravnú nehodu, pričom krajský súd vychádzal z toho, že ako podnikateľ pri výkone svojej činnosti vedie motorové vozidlo dennodenne (na čo v odvolacích námietkach poukazoval). Z týchto dôvodov krajský súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 1 rok, t.j. na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (1 rok až 10 rokov).

Obžalovaný sa vo svojich odvolacích námietkach domáhal aj zrušenia výroku o náhrade škody právnickej osobe F. zdravotnej poisťovni a.s. a poškodenému V. Q..

V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd pochybil, keď na hlavnom pojednávaní opomenul prečítať obžalovaným predložený doklad o likvidácii poistnej udalosti poisťovňou B. v prospech F. zdravotnej poisťovni a.s. vo výške X.XXX,XX €. Toto pochybenie napravil krajský súd na verejnom zasadnutí prečítaním uvedeného dokladu (č.l. 232) s tým, že krajský súd dňa 10.03.2021 v poisťovni Kooperatíva a.s. zistil, že dňa 19.06.2020 bolo Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. poskytnuté poistné plnenie v uvedenej výške ako úhrada nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému J. Q., nar. XX.XX.XXXX.

Na základe zisteného potom krajský súd zrušil napadnutý výrok o náhrade škody podľa § 321 odsek 1 písmeno f/ Trestného poriadku len vo vzťahu k poškodenej právnickej osobe F. zdravotnej poisťovni a.s. Q. a sám rozhodol tak, že uložil obžalovanému povinnosť nahradiť tejto poisťovni škodu vo výške XXX,XX €, a to rozdiel medzi uplatneným nárokom X.XXX,XX € a už uhradenou sumou X.XXX,XX €.

V ostatnej časti výroku o náhrade škody rozsudok súdu prvého stupňa zostal nezmenený, pretože prvostupňový súd postupoval správne pri ustálení výšky bolestného a nákladov spojených s liečením poškodeného mal. J. Q., preto odvolací súd poukazuje na odôvodnenie výroku rozsudku o náhrade škody na str. 5 prvostupňového súdu.

K odvolacím námietkam obžalovaného vo vzťahu ku skutočnosti, že súd prvého stupňa mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že sám oznámil trestný čin príslušným orgánom (§ 36 písmeno m/ Trestného zákona), krajský súd v tejto súvislosti sa stotožňuje so závermi prvostupňového súdu. Nad rámec dôvodov prvostupňového súdu, krajský súd konštatuje, že po dopravnej nehode v zmysle ustanovenia § 66 odsek 2 písmeno a) zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, povinnosťou účastníka dopravnej nehody je ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi, a ak to obžalovaný urobil, splnil si iba svoju zákonnú povinnosť.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.